

1. Когда приблизились к Иерусалиму, к Виффагии и Вифании, к горе Елеонской, [Иисус] посылает двух из учеников Своих

УПО: І коли вони наблизились до Єрусалиму, до Вітфагії й Віфанії, на Оливній горі, тоді Він посилає двох учнів Своїх,

KJV: And when they came nigh to Jerusalem, unto Bethphage and Bethany, at the mount of Olives, he sendeth forth two of his disciples,

2. и говорит им: пойдите в селение, которое прямо перед вами; входя в него, тотчас найдете привязанного молодого осла, на которого никто из людей не садился; отвязав его, приведите.

УПО: і каже до них: Ідіть у село, яке перед вами, і, входячи в нього, ви знайдете зараз прив'язане ося, що на нього ніхто ще з людей не сідав. Відв'яжіть його, і приведіть.

KJV: And saith unto them, Go your way into the village over against you: and as soon as ye be entered into it, ye shall find a colt tied, whereon never man sat; loose him, and bring him.

3. И если кто скажет вам: что вы это делаете? --отвечайте, что он надобен Господу; и тотчас пошлет его сюда.

УПО: Коли ж скаже хто вам: Що це ви робите? відкажіть: Господь потребує його, і відішле його сюди зараз.

KJV: And if any man say unto you, Why do ye this? say ye that the Lord hath need of him; and straightway he will send him hither.

4. Они пошли, и нашли молодого осла, привязанного у ворот на улице, и отвязали его.

УПО: І вони відійшли, і знайшли те ося, що прив'язане коло воріт ізнадвору було при дорозі, і відв'язали його.

KJV: And they went their way, and found the colt tied by the door without in a place where two ways met; and they loose him.

5. И некоторые из стоявших там говорили им: что делаете? [зачем] отвязываете осленка?

УПО: А деякі з тих, що стояли там, сказали до них: Що ви робите? Пощо ося ви відв'язуєте?

KJV: And certain of them that stood there said unto them, What do ye, loosing the colt?

6. Они отвечали им, как повелел Иисус; и те отпустили их.

УПО: Вони ж їм відказали, як звелів їм Ісус, і відпущено їх.

KJV: And they said unto them even as Jesus had commanded: and they let them go.

7. И привели осленка к Иисусу, и возложили на него одежды свои; [Иисус] сел на него.

УПО: І вони привели до Ісуса осла, і поклали на нього плащі свої, а Він сів на нього.

KJV: And they brought the colt to Jesus, and cast their garments on him; and he sat upon him.

8. Многие же постилали одежды свои по дороге; а другие резали ветви с дерев и постилали по дороге.

УПО: Багато ж народу стелили одягу свою по дорозі, а інші стелили дорогою зелень, натяту в полях.

KJV: And many spread their garments in the way: and others cut down branches off the trees, and strawed them in the way.

9. И предшествовавшие и сопровождавшие восклицали: осанна! благословен Грядущий во имя Господне!

УПО: А ті, що йшли перед Ним і позаду, викрикували: Осанна! Благословенний, хто йде у Господнє Ім'я!

KJV: And they that went before, and they that followed, cried, saying, Hosanna; Blessed is he that cometh in the name of the Lord:

10. благословенно грядущее во имя Господа царство отца нашего Давида! осанна в вышних!

УПО: Благословенне Царство, що надходить, Отця нашого Давида! Осанна на висоті!

KJV: Blessed be the kingdom of our father David, that cometh in the name of the Lord: Hosanna in the highest.

11. И вошел Иисус в Иерусалим и в храм; и, осмотрев всё, как время уже было позднее, вышел в Вифанию с двенадцатью.

УПО: Потому ввійшов Він до Єрусалиму, і в храм. А оглянувши все, як година вже пізня була, Він пішов у Вифанію з Дванадцятьма.

KJV: And Jesus entered into Jerusalem, and into the temple: and when he had looked round about upon all things, and now the eventide was come, he went out unto Bethany with the twelve.

12. На другой день, когда они вышли из Вифании, Он взалкал;
УПО: А назавтра, коли вони вийшли з Вифанії, Він зголоднів був.
KJV: And on the morrow, when they were come from Bethany, he was hungry:

13. и, увидев издалека смоковницу, покрытую листьями, пошел, не найдет ли чего на ней; но, придя к ней, ничего не нашел, кроме листьев, ибо еще не время было [собирания] смокв.
УПО: І, побачивши здалека фігове дерево, вкрите листями, Він підійшов, чи не знайде на ньому чого. І, прийшовши до нього, не знайшов нічого, крім листя самого, не пора бо на фіги була.
KJV: And seeing a fig tree afar off having leaves, he came, if haply he might find any thing thereon: and when he came to it, he found nothing but leaves; for the time of figs was not yet.

14. И сказал ей Иисус: отныне да не вкушает никто от тебя плода вовек! И слышали то ученики Его.
УПО: І озвався Ісус і промовив до нього: Щоб більше ніхто твого плоду не з'їв аж повіки! А учні Його все те чули.
KJV: And Jesus answered and said unto it, No man eat fruit of thee hereafter for ever. And his disciples heard it.

15. Пришли в Иерусалим. Иисус, войдя в храм, начал выгонять продающих и покупающих в храме; и столы меновщиков и скамьи продающих голубей опрокинул;
УПО: І прийшли вони в Єрусалим. А як Він у храм увійшов, то став виганяти продавців і покупців у храмі, і поперевертав столи грошомінам та ослони продавцям голубів.
KJV: And they come to Jerusalem: and Jesus went into the temple, and began to cast out them that sold and bought in the temple, and overthrew the tables of the moneychangers, and the seats of them that sold doves;

16. и не позволял, чтобы кто пронес через храм какую-либо вещь.
УПО: І Він не дозволяв, щоб хто річ яку носив через храм.
KJV: And would not suffer that any man should carry any vessel through the temple.

17. И учил их, говоря: не написано ли: дом Мой домом молитвы наречется для всех народов? а вы сделали его вертепом разбойников.
УПО: І Він їх навчав і казав їм: Хіба не написано: Дім Мій буде домом молитви в народів усіх, ви ж із нього зробили печеру розбійників!

KJV: And he taught, saying unto them, Is it not written, My house shall be called of all nations the house of prayer? but ye have made it a den of thieves.

18. Услышали [это] книжники и первосвященники, и искали, как бы погубить Его, ибо боялись Его, потому что весь народ удивлялся учению Его.

УПО: І почули це первосвященики й книжники, і шукали, як Його погубити, бо боялись Його, увесь бо народ дивувався науці Його.

KJV: And the scribes and chief priests heard it, and sought how they might destroy him: for they feared him, because all the people was astonished at his doctrine.

19. Когда же стало поздно, Он вышел вон из города.

УПО: А як пізно ставало, вони поза місто виходили.

KJV: And when even was come, he went out of the city.

20. Поутру, проходя мимо, увидели, что смоковница засохла до корня.

УПО: А проходячи вранці, побачили фігове дерево, усохле від кореня.

KJV: And in the morning, as they passed by, they saw the fig tree dried up from the roots.

21. И, вспомнив, Петр говорит Ему: Равви! посмотри, смоковница, которую Ты проклял, засохла.

УПО: І, згадавши Петро, говорить Йому: Учителю, глянь фігове дерево, що прокляв Ти, усохло!

KJV: And Peter calling to remembrance saith unto him, Master, behold, the fig tree which thou cursedst is withered away.

22. Иисус, отвечая, говорит им:

УПО: А Ісус їм у відповідь каже: Майте віру Божу!

KJV: And Jesus answering saith unto them, Have faith in God.

23. имейте веру Божию, ибо истинно говорю вам, если кто скажет горе сей: поднимись и свергнись в море, и не усомнится в сердце своем, но поверит, что сбудется по словам его, --будет ему, что ни скажет.

УПО: Поправді кажу вам: Як хто скаже горі цій: Порушся та й кинься до моря, і не матиме сумніву в серці своїм, але матиме віру, що станеться так, як говорить, то буде йому!

KJV: For verily I say unto you, That whosoever shall say unto this mountain, Be thou removed, and be thou cast into the sea; and shall not doubt in his heart, but shall believe that those things which he saith shall come to pass; he shall have whatsoever he saith.

24. Потому говорю вам: всё, чего ни будете просить в молитве, верьте, что получите, --и будет вам.

УПО: Через це говорю вам: Усе, чого ви в молитві попросите, вірте, що одержите, і сповниться вам.

KJV: Therefore I say unto you, What things soever ye desire, when ye pray, believe that ye receive them, and ye shall have them.

25. И когда стоите на молитве, прощайте, если что имеете на кого, дабы и Отец ваш Небесный простил вам согрешения ваши.

УПО: І коли стоїте на молитві, то прощайте, як маєте що проти кого, щоб і Отець ваш Небесний пробачив вам прогріхи ваші.

KJV: And when ye stand praying, forgive, if ye have ought against any: that your Father also which is in heaven may forgive you your trespasses.

26. Если же не прощаете, то и Отец ваш Небесный не простит вам согрешений ваших.

УПО: Коли ж не прощаєте ви, то й Отець ваш Небесний не простить вам прогріхів ваших.

KJV: But if ye do not forgive, neither will your Father which is in heaven forgive your trespasses.

27. Пришли опять в Иерусалим. И когда Он ходил в храме, подошли к Нему первосвященники и книжники, и старейшины

УПО: І знову прийшли вони в Єрусалим. Коли ж Він у храмі ходив, поприходили первосвященники й книжники, і старшини до Нього,

KJV: And they come again to Jerusalem: and as he was walking in the temple, there come to him the chief priests, and the scribes, and the elders,

28. и говорили Ему: какою властью Ты это делаешь? и кто Тебе дал власть делать это?

УПО: і сказали Йому: Якою Ти владою все оце чиниш? І хто Тобі владу цю дав, щоб Ти це робив?

KJV: And say unto him, By what authority doest thou these things? and who gave thee this authority to do these things?

29. Иисус сказал им в ответ: спрошу и Я вас об одном, отвечайте Мне; [тогда] и Я скажу вам, какою властью это делаю.

УПО: А Ісус відказав їм: Запитаю й Я вас одне слово, і відповідайте Мені, то й Я відкажу вам, якою Я владою це все чиню.

KJV: And Jesus answered and said unto them, I will also ask of you one question, and answer me, and I will tell you by what authority I do these things.

30. Крещение Иоанново с небес было, или от человеков? отвечайте Мне.

УПО: Іванове хрищення з неба було, чи від людей? Відповідайте Мені!

KJV: The baptism of John, was it from heaven, or of men? answer me.

31. Они рассуждали между собою: если скажем: с небес, --то Он скажет: почему же вы не поверили ему?

УПО: Вони ж міркували собі й говорили: Коли скажемо: Із неба, відкаже: Чого ж ви йому не повірили?

KJV: And they reasoned with themselves, saying, If we shall say, From heaven; he will say, Why then did ye not believe him?

32. а сказать: от человеков--боялись народа, потому что все полагали, что Иоанн точно был пророк.

УПО: А як скажемо: Від людей, то боялись народу, бо всі вважали, що Іван був поправді пророк.

KJV: But if we shall say, Of men; they feared the people: for all men counted John, that he was a prophet indeed.

33. И сказали в ответ Иисусу: не знаем. Тогда Иисус сказал им в ответ: и Я не скажу вам, какою властью это делаю.

УПО: І сказали Ісусові в відповідь: Не знаємо... А Ісус їм відказує: То й Я не скажу вам, якою Я владою це все чиню.

KJV: And they answered and said unto Jesus, We cannot tell. And Jesus answering saith unto them, Neither do I tell you by what authority I do these things.